

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: **Mgr. Z. S.**
zastoupena Mgr. Petrem Miketou, advokátem
sídlem Jaklovecká 1249/18, 710 00 Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2024, o starobní důchod

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanoveného zástupce žalobkyně Mgr. Petra Mikety, advokáta, **se určuje** částkou ve výši **7 707,7 Kč**, a bude mu vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 21. 2. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná přiznala žalobkyni starobní důchod podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), a to od 31. 8. 2023 ve výši 16 000 Kč. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojila žalobkyně námitkami, které žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 5. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
2. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

3. Žalobkyně uvedla, že žalovaná ignorovala její námitku, že *„dle jejich informativního výpočtu jimi zřízeném portálu byla procentní výměra 13 610 Kč bez 3 let později doložených odpracovaných let a s pouhými 37 roky a po 40 letech už jen 1 273 Kč.“* Žalobkyně odešla do předčasného starobního důchodu, aby se mohla starat o svoji nemocnou matku. Má za to, že její důchod by neměl být nižší než 18 000 Kč. Namítala rozpor ve výši očekávaného důchodu podle portálu zřízeného žalovanou a skutečným výpočtem jejího starobního důchodu.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že z informativního výpočtu starobního důchodu provedeného v aplikaci ePortálu ČSSZ, který žalobkyně připojila k námitkám ze dne 25. 3. 2024, je patrné, že tento výpočet nezahrnuje snížení důchodu za předčasný odchod do důchodu. Při absenci tohoto odpočtu tedy žalobkyně mohla dojít k mylnému závěru, že odhadovaná výše fiktivně vypočítaného starobního důchodu je vyšší.
5. Žalovaná upozornila, že výpočet důchodu v uvedené důchodové aplikaci nezahrnuje všechny existující možnosti, které se zohledňují při skutečném výpočtu důchodu. Výpočet je pouze informativní, není závazný a nezakládá právní nárok na výši důchodu vypočtenou při uplatnění žádosti o dávku důchodového pojištění.

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

6. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (dávkový) spis žalované, z něhož vyplývají následující skutečnosti.
7. Dne 24. 8. 2023 požádala žalobkyně o přiznání předčasného starobního důchodu. Zároveň požádala o zvýšení starobního důchodu za dvě vychované děti.
8. Součástí správního spisu jsou evidenční listy důchodového pojištění žalobkyně, osobní list důchodového pojištění žalobkyně i doklad o výpočtu, ze kterého se mj. podává, že důchodového věku žalobkyně dosáhne dne 16. 2. 2026.
9. Žalobkyni byl přiznán prvostupňovým rozhodnutím starobní důchod podle § 31 zákon o důchodovém pojištění, a to od 31. 8. 2023 ve výši 16 000 Kč.

10. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně námitky. Uvedla, že má odpracováno 40 let, a její předčasný důchod by měl být určitě vyšší. K námitkám přiložila výpis z Informativní důchodové aplikace z ePortálu ČSSZ, ve kterém je uveden odhad starobního důchodu ve výši 17 700 Kč, procentní výměra odhadovaného důchodu 13 610 Kč.
11. Následně žalovaná vydala napadené rozhodnutí, kterým zamítla námitky žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že zhodnotila dobu pojištění žalobkyně v rozsahu 15 486 dnů, což odpovídá 42 rokům a 156 dnům pojištění. Pro stanovení výše procentní výměry starobního důchodu získala žalobkyně 14 704 dnů, tj. 40 roků a 104 dnů pojištění (§ 29 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění). Procentní výměra starobního důchodu za 40 roků pojištění činí 60 % ($40 \times 1,5\%$) výpočtového základu ve výši 21 187 Kč, tj. po zaokrouhlení 12 713 Kč. Žalobkyni ode dne přiznání starobního důchodu do dosažení důchodového věku, tj. do dne 16. 2. 2026, schází 900 dnů, odečtená částka za tuto dobu činí celkem 2 413 Kč. Ke dni přiznání starobního důchodu činila procentní výměra včetně zákonného zvýšení a výchovného na dvě děti 11 960 Kč, základní výměra činila 4 040 Kč, celkem náleželo žalobkyni 16 000 Kč.

V. Jednání soudu

12. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 16. 10. 2025 za účasti žalobkyně, jejího zástupce a zástupkyně žalované. Zástupce žalobkyně odkázal na dosavadní podání a sdělil, že žalobu rozvede žalobkyně v rámci účastnického výsledku, který navrhl k důkazu. Zástupkyně žalované odkázala na vyjádření k žalobě ze dne 29. 10. 2024, přičemž měla za to, že je žaloba nedůvodná. Se souhlasem žalobkyně přistoupil krajský soud k jejímu výsledku, žalobkyně po poučení dle § 131 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. uvedla, že vedla složitá řízení týkající se jak starobního důchodu, tak řízení o příspěvku na péči pro svou nemohoucí matku, obě řízení a skutkové okolnosti se prolínají. Žalobkyně sdělila, že začala pečovat o svou matku, proto požádala o předčasný důchod. Před tím, než požádala o předčasný důchod, si žalobkyně nechala na kalkulačce ministerstva vypočítat výši svého starobního důchodu, která se blížila 18 000 Kč, obdobnou částku jí potvrdila i zaměstnankyně žalované. Rozhodnutí o předčasném důchodu bylo žalobkyni doručeno až za půl roku, přičemž výši předčasného důchodu shledala žalobkyně nízkou s ohledem na to, že 40 let pracovala jako učitelka. Přestože v údajích pro výpočet starobního důchodu dle kalkulačky nebyly zahrnuty tři odpracované roky, byla výše důchodu dle kalkulačky i tak vyšší než následně stanovený předčasný důchod. Zástupkyně žalované upřesnila, že kalkulačka nemůže zohlednit všechny konkrétní okolnosti daného případu, jejím prostřednictvím je toliko možné orientačně zjistit výši starobního důchodu ke dni výpočtu, není v něm zohledněn např. předčasný důchod. Žalobkyně dodala, že po 40 letech zaměstnání, kdy pobírala průměrný plat, očekávala, že jí bude přiznán průměrný nebo lehce podprůměrný starobní důchod, což se nestalo. Žalobkyni nebylo vysvětleno, proč má nízký starobní důchod, nenašla nikoho, kdo by jí to racionálně vysvětlil, což znevýhodňuje všechny důchodce a uvádí je v nejistotu. K dotazu soudu žalobkyně uvedla, že vlastním výpočtu předčasného důchodu v prvostupňovém ani napadeném rozhodnutí nerozumí, ale zřejmě jsou v nich zahrnuta všechna období pro výpočet starobního důchodu. Žalobkyně dále popsala svou obtížnou životní situaci. Zástupce žalobkyně dodal, že co se týče konkrétní odpracované doby a jednotlivých částek a pojištění, které byly zohledněny pro účely výpočtu předčasného důchodu, není žalobkyně schopna se vyjádřit.

13. Soud provedl k důkazu dokument ze dne 30. 9. 2024 získaný na stránkách www.cssz.cz/duchodova-kalkulacka. Na základě pokynu zástupce žalobkyně krajský soud přečetl část tohoto dokumentu vysvětlující účel důchodové kalkulačky. Zástupce žalobkyně předložil dokument Informativní výpočet důchodu ze dne 17. 7. 2024, sp. zn. 48004/104843/24/120/SV, který je součástí správního spisu. Následně zástupce žalobkyně navrhl, aby byl k důkazu vyžádán spis týkající se příspěvku na péči p. E.S., matky žalobkyně. Krajský soud navrhovaný důkaz nevyžádal a neprovedl z důvodu, že předmětem tohoto řízení je předčasný důchod žalobkyně, nikoli příspěvek na péči její matky. Žalobkyně neuvedla, jakým způsobem by mohl příspěvek na péči ovlivnit stanovení jejího předčasného důchodu a ani krajskému soudu tato souvislost není zřejmá. Z uvedeného důvodu neprovedl tento důkaz pro nadbytečnost. Následně dal krajský soud prostor účastníkům k závěrečným řečem a postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
15. Žaloba **není** důvodná.
16. Podle § 31 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, ve znění do 30. 9. 2023 (s ohledem na to, že žalobkyně požádala o přiznání předčasného starobního důchodu dne 24. 8. 2023), má pojištěnec nárok na starobní důchod před dosažením důchodového věku, jestliže získal dobu pojištění stanovenou podle § 29 odst. 1 nebo odst. 3 písm. a) a do dosažení důchodového věku mu ode dne, od něhož se starobní důchod přiznává, chybí nejvýše
- a) 3 roky, pokud jeho důchodový věk je nižší než 63 let,
 - b) 5 roků, pokud jeho důchodový věk činí alespoň 63 let a dosáhl věku alespoň 60 let.
17. Podle § 31 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění starobní důchod podle odstavce 1 se přiznává nejdříve ode dne podání žádosti o přiznání tohoto důchodu. Za den vzniku nároku na starobní důchod podle odstavce 1 se považuje den, od něhož je tento důchod přiznán.
18. Podle § 31 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění přiznání starobního důchodu podle odstavců 1 a 2 vylučuje nárok na starobní důchod podle § 29.
19. Podle ustanovení § 36 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění se výše procentní výměry starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 31, se stanoví podle § 34 odst. 1 s tím, že tato výše se snižuje za každých i započatých 90 kalendářních dnů z doby ode dne, od kterého se přiznává starobní důchod, do dosažení důchodového věku o
- a) 0,9 % výpočtového základu za období prvních 360 kalendářních dnů,
 - b) 1,2 % výpočtového základu za období od 361. kalendářního dne do 720. kalendářního dne,
 - c) 1,5 % výpočtového základu za období od 721. kalendářního dne;

výše procentní výměry po tomto snížení však nesmí být nižší, než je částka uvedená v § 33 odst. 2 věty třetí.

20. V předmětné věci lze předně odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2025 4 Ads 184/2024–20, ve kterém uvedl, že vznik nároku na řádný starobní důchod podle § 29 zákona o důchodovém pojištění je hlavním cílem, k jehož dosažení směřuje účast pojištěnce na důchodovém pojištění. Zákon nicméně zohledňuje, že v období před dosažením důchodového věku mohou u každého nastat okolnosti, pro které by jeho účast na důchodovém pojištění až do dosažení důchodového věku mohla být významně ztížena (např. při ztrátě zaměstnání bez vyhlídky na získání nového zaměstnání nebo zhoršení zdravotního stavu). Pojištěnci proto mohou při splnění zákonných podmínek požádat o předčasný starobní důchod podle § 31 zákona o důchodovém pojištění a touto formou získat prostředky pro hrazení životních nákladů ještě před tím, než by jim vznikl nárok na řádný starobní důchod. Je na každém pojištěnci, aby s ohledem na své poměry zvážil účelnost takového postupu. Podle § 31 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění platí, že přiznání předčasného starobního důchodu vylučuje nárok na řádný starobní důchod. Platí, že pojištěnec, který využil svého práva požádat o předčasný starobní důchod, má nárok na starobní důchod dříve, avšak ve snížené výši (s ohledem na snížení procentní výměry starobního důchodu podle § 36 zákona o důchodovém pojištění). Jinak tomu může být jen v mimořádných situacích. Je obecně známou skutečností, že taková situace nastala právě v roce 2022, kdy následkem mimořádného zvyšování důchodů byl jejich růst významně vyšší než růst redukční hranice a koeficientu nárůstu všeobecného vyměřovacího základu, od nichž se odvíjel výpočet řádného starobního důchodu u těch, kterým na něj vznikl nárok v roce 2023. Pro pojištěnce tak mohlo být výhodnější požádat o předčasný starobní důchod v roce 2022, než o řádný starobní důchod v roce 2023 (srov. tisková zpráva Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 18. 10. 2022, v době vydání tohoto rozsudku dostupná na <https://www.mpsv.cz/-/pozadat-letos-o-predcasny-duchod-muze-byt-vyhodnejši-nez-cekat-na-pristi-rok>).
21. Z výše citovaných ustanovení a judikatury Nejvyššího soudu jasně vyplývá, že bylo na vůli a rozhodnutí žalobkyně, zda si o předčasný důchod požádá. Žalobkyně tak učinila, předčasný důchod jí byl přiznán, ona však s jeho výší nesouhlasí a brojí proti ní v žalobě.
22. S ohledem na vlastní žalobní body krajský soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty*“ (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78), a že kvalita vypořádání žalobního bodu se do značné míry odvíjí od kvality jeho formulace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42). Je třeba vycházet z toho, že pokud žalobkyně v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázala na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, lze na tyto obecné námitky reagovat rovněž pouze v obecné rovině. Není totiž úkolem soudu, aby nahrazoval činnost žalobkyně při formulaci žalobních námitek a sám je dotvářel (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2021, č. j. 55 A 85/2020–104 odst. 46-47, obdobně ze dne 13. 4. 2023, č. j. 51 A 26/2022-73, odst. 13). Žalobkyně v podstatě ve své žalobě vznesla jedinou žalobní námitku,

a to tu, že nesouhlasila s výši svého přiznaného předčasného starobního důchodu, neboť dle Informativní důchodové aplikace na ePortálu ČSSZ jí vyšla procentní výměra 13 610 Kč a odhad výše starobního důchodu 17 700 Kč. V souladu s výše uvedenou judikaturou tak krajský soud přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí toliko optikou podané žaloby a v ní vymezených žalobních bodů.

23. Žalobkyně na základě informativního výpočtu očekávala, že jí bude přiznán vyšší předčasný důchod. K problematice „zklamání očekávání“ se ve vztahu k dávkám důchodového pojištění vyjádřil Ústavní soud v nález ze dne 17. 1. 2024, sp. zn. Pl. ÚS 30/23 (ve věci snížení valorizace důchodů): *v souvislosti s případnými změnami v právní úpravě důchodového pojištění zákonodárce musí brát na zřetel čl. 30 odst. 1 Listiny, který zakotvuje základní právo na přiměřené hmotné zabezpečení. Jde o tzv. sociální právo, přičemž jeho konkrétní podobu určí zákon (čl. 30 odst. 3 Listiny), a také se lze tohoto práva domáhat pouze v mezích tohoto prováděcího zákona (čl. 41 odst. 1 Listiny). (...) Skutečnost, že uvedená práva vyplývají z čl. 30 odst. 1 Listiny, však samozřejmě neznamená, že by zákonodárce nemohl důchodové dávky do budoucna snížit či změnit podmínky vzniku nároku na důchod“ (bod 143). „Ústavní příkaz k ochraně důvěry v právo dopadá na právní předpisy upravující vedle samotné výše důchodů, i věk odchodu do důchodu či sazbu důchodového pojištění. ... Zcela obecně lze konstatovat, že z uvedeného hlediska má zákonodárce širší prostor tam, kde zasahuje do postavení pojištěnců jakožto budoucích příjemců důchodů. Naopak na zásah do důchodových plnění již přiznaných důchodů lze klást podstatně vyšší požadavky. V prvním případě totiž dotčené subjekty nedisponují konkrétními právy, ale pouze zákonem založeným očekáváním, že v budoucnu získají důchod“ (bod 145). „Při posuzování ústavnosti je rovněž třeba vzít v úvahu, že oblast důchodového zabezpečení představuje značně specifickou materii, kdy dochází k napětí mezi legitimním očekáváním (a zájmem) příjemců důchodů na straně jedné a veřejným zájmem na právní úpravě, která by odpovídala aktuálním společenským poměrům a ekonomické situaci státu, s ohledem na něž se již jednotlivec nemůže spoléhat na „neměnnost“ právního řádu.“ (bod 163).*
24. Krajský soud se zcela ztotožňuje s názorem žalované, že výpočet důchodu v uvedené důchodové aplikaci nezahrnuje všechny existující možnosti, které se zohledňují při skutečném výpočtu důchodu. Výpočet je pouze informativní, není závazný a nezakládá právní nárok na výši důchodu vypočtenou při uplatnění žádosti o dávku důchodového pojištění. To nakonec vyplývá i z výpisu, který žalobkyně předložila ke svým námitkám ve správním řízení, ve kterém je uvedeno, že se jedná o Informativní důchodovou aplikaci „pouhý“ odhad výše starobního důchodu. Navíc výpočet nezahrnuje snížení důchodu za předčasný odchod do důchodu žalobkyně. Při absenci tohoto odpočtu tedy žalobkyně evidentně došlo k mylnému závěru, že odhadovaná výše fiktivně vypočítaného starobního důchodu je vyšší.
25. I z veřejně dostupných webových stránek <https://eportal.cssz.cz/web/portal/-/sluzby/informativni-duchodova-aplikace> je zřejmé, že aplikace vypočítá aktuální odhad výše starobního důchodu – jak vysoký by mohl být starobní důchod, kolik let a dní pojištění již bylo získáno a kolik let a dní do získání doby potřebné pro nárok na starobní důchod ještě chybí. Právní relevanci má až samotné rozhodnutí o přiznání předčasného starobního důchodu a jeho podklady, nikoli však informativní výpočet na důchodové kalkulačce.
26. Žalobkyně ani v žalobě ani u ústního jednání před krajským soudem nespороvala délku doby důchodového pojištění a výši výdělků dosažených v rozhodném období, tedy skutečnosti Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

ovlivňující výši důchodu. Sama při jednání prohlásila, že jsou ve výpočtu zřejmě zahrnuty všechny doby důchodového pojištění, zástupce žalobkyně uvedl, že ke konkrétním skutečnostem pro vlastní výpočet předčasného důchodu není žalobkyně se schopná vyjádřit. Za této situace neměl krajský soud jak zpochybnit vlastní výpočet předčasného důchodu, jelikož jakékoli zjevné chyby, které by měl povinnost zohlednit i bez návrhu, ve věci neshledal.

27. Žalobkyně opakovaně vyjadřovala nesouhlas s délkou správního řízení. K tomu je třeba uvést, že lhůta k vydání rozhodnutí je lhůtou pořádkovou, je stanovena v zájmu efektivity řízení a její samotné nedodržení tak nelze považovat za podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Nedodržení lhůty k vydání rozhodnutí proto nemá vliv na jeho zákonnost a nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2019, č. j. 7 As 295/2018-37 nebo ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-47). S ohledem na to nemůže být ani důvodem nezákonnosti napadeného rozhodnutí, pokud se žalovaná výslovně nevypořádala s příslušnou námitkou žalobce uplatněnou v doplnění námitek. Pokud měla žalobkyně za to, že žalovaná překročila lhůtu pro vydání rozhodnutí, mohla se domáhat ochrany před nečinností podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, popř. žalobou. Této možnosti nevyužila, což nelze klást k tíži žalobkyni v rámci tohoto řízení.
28. V míře obecnosti, se kterou žalobkyně žalobu formulovala, soud přitom žádnou vadu napadeného rozhodnutí neshledal. V projednávané věci je bez dalšího irelevantní, kolik činí starobní důchod matky žalobkyně, nelze zohlednit řízení o příspěvek na péči, nelze zohlednit, že se žalobkyně řídila neformálními radami zaměstnanců žalované.
29. S ohledem na obecnost žalobních bodů, co se týče vlastního výpočtu předčasného důchodu napadené rozhodnutí zcela ob stojí, neboť žalovaná vycházela z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Své rozhodnutí přesvědčivě a srozumitelně odůvodnila a dostatečně se vypořádala s námitkami žalobkyně.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

30. S ohledem na výše uvedené nezbyvá krajskému soudu než závěry napadeného rozhodnutí potvrdit. Krajský soud neshledal žalobu důvodnou, proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
31. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení jí tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).
32. Žalobkyni byl ustanoven k ochraně jejích práv podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupce z řad advokátů Mgr. Petr Miketa, jehož odměnu a hotové výdaje hradí stát. Soud přiznal výrokem IV. tohoto rozsudku zástupci žalobkyně odměnu za zastupování podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, (dále jen „advokátní tarif“), ve znění odpovídající provedení

úkonu (§ 15 advokátního tarifu), konkrétně odměnu za převzetí a přípravu zastoupení ve výši 1 000 Kč a za účast na jednání dne 16. 10. 2025 ve výši 4 620 Kč (§ 7, § 9 odst. 5 advokátního tarifu). Dále soud přiznal zástupci žalobkyně paušální náhradu hotových výdajů za dva úkony právní služby ve výši 300 Kč a 450 Kč ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna a náhrada hotových výdajů včetně DPH v zákonné výši celkem činí 7 707,7 Kč a bude zástupci žalobkyně vyplacena z rozpočtových prostředků krajského soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 16. října 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně